

NMHH

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság
elnök

Másodfokú döntés-előkészítő Osztály

Iktatószám: MD/21331-10/2016.

Tárgy: fellebbezés elbírálása

HATÁROZAT

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: „**Hatóság**”) Elnöke (a továbbiakban: „**másodfokú hatóság**”) a Magyar Telekom Távközlési Nyrt.-nek (1013 Budapest, Krisztina krt. 55.; a továbbiakban: „**Fellebbező**”) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (a továbbiakban: „**elsőfokú hatóság**”) OH/21331-4/2016. számú határozata (a továbbiakban: „**elsőfokú határozat**”) ellen benyújtott fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban az elsőfokú határozatot az alábbiak szerint

megváltoztatja:

1. Az elsőfokú határozat 1. oldalán a rendelkező rész negyedik, ötödik és hatodik bekezdésének szövege törlésre kerül és helyébe alábbi szövegrész lép:

„A Hatóság a megállapított jogsértő magatartás tanúsítását a Szolgáltatónak

megtiltja,

és kötelezi a Szolgáltatót, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 150 napon belül szüntesse meg a jelen határozatban megállapított jogszabálysértés tekintetében az egyes internetes forgalmak közötti jogszerűtlen különbségtételt. Továbbá e körben a Hatóság kötelezi a Szolgáltatót, hogy jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül nyújtson be a Hatósághoz a jogellenes magatartás mielőbbi megszüntetésére vonatkozó intézkedési tervet, mely tartalmazza a konkrét szolgáltatói intézkedések megjelölését és azok megvalósításának ütemezését.”

2. Az elsőfokú határozat indokolás része II. pontjában a 3. oldal második bekezdés második mondatának első tagmondata az aláhúzással jelölt szövegrész tekintetében az alábbiak szerint kiegészül, ezáltal módosul:

„Az EU Rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerint a nemzeti szabályozó hatóságoknak szorosan nyomon kell követniük és biztosítaniuk kell az EU Rendelet 3. és 4. cikkében foglaltak betartását,…”

3. Az elsőfokú határozat indokolás része II. pontjában a 3. oldal második bekezdés harmadik mondatának első tagmondata az aláhúzással jelölt szövegrész tekintetében az alábbiak szerint kiegészül, ezáltal módosul:

„Az EU Rendelet preambuluma (7) bekezdése és 5. cikkének (1) bekezdése feljogosítja,---”

4. Az elsőfokú határozat indokolás II. pontjában, a 3. oldal a második bekezdés negyedik mondatának első tagmondata az aláhúzással jelölt szövegrész tekintetében az alábbiak szerint kiegészül, ezáltal módosul:

„Az EU Rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerint az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat - függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól,…”

5. Az elsőfokú határozat indokolás része II. pontjában, a 3. oldal második bekezdés ötödik mondatának első tagmondata az aláhúzással jelölt szövegrész tekintetében az alábbiak szerint kiegészül, ezáltal módosul:

„Az EU Rendelet 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdése kimerítő jelleggel, tételesen meghatározza azokat az eseteket - „ésszerű forgalomszabályozási intézkedések” -,…”

6. Az elsőfokú határozat Indokolás része II. pontjában, a határozat 6. oldala hatodik bekezdésének második tagmondata („és az opció tartalmazza a HBO GO szolgáltatást is, amelynek adatforgalmi szempontú kezelése azonos a TV GO szolgáltatásával, tehát az HBO GO szolgáltatás sem generál díjköteles adatforgalmat”) törlésre kerül.

7. Az elsőfokú határozat Indokolás része II. pontjában, a határozat 8. oldala utolsó, ötödik bekezdésének harmadik tagmondatában az „a TV GO és az HBO GO szolgáltatásokét” szövegrész törlésre kerül, és helyébe az alábbi, aláhúzással jelölt szövegrész kerül:

„..., hanem kizárólag a Szolgáltató által e kedvezményrendszerbe beemelt szolgáltatás(ok) elérését”.

8. Az elsőfokú határozat Indokolás része II. pontja a határozat 8. oldala utolsó, ötödik bekezdését követően kiegészül az alábbi szövegrésszel:

„A Hatóság a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján megállapította, hogy a Szolgáltató kereskedelmi gyakorlata eltér az EU Rendeletben foglalt követelményektől. Az EU Rendelet az Eht. 188.§ 16. pontja alapján elektronikus hírközlésre vonatkozó szabálynak minősül. Az Eht. 48.§ (1) bekezdése alapján „a Hatóság az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabály, valamint az általános szerződési feltételekben foglaltak megsértőjével (a továbbiakban: jogsértő) szemben jogkövetkezményt alkalmazhat a jelen alcímben meghatározottak szerint.”

Az Eht. 49. § (2)-(3) bekezdése szerint:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok alkalmazása nélkül, amennyiben a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg, a Hatóság – a jogsértés tényének megállapítása és figyelmeztetés mellett – megfelelő határidő tűzésével felhívhatja a jogsértőt a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, valamint a jogszerű magatartás tanúsítására, és meghatározhatja annak feltételeit.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felhívás az ügy összes körülményeire tekintettel nem alkalmazható vagy nem lenne a jogsértés megszüntetésére vonatkozó kötelezettség kikényszerítésére hatékony eszköz, a Hatóság – a felhívás mellőzésére vonatkozó indokolás nélkül – a jogsértő magatartás tanúsítását megtiltja, illetve az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályban foglaltak érvényesítése keretében kötelezettséget állapíthat meg, további jogkövetkezményeket alkalmazhat vagy hatósági szerződést köthet a jogsértővel.”

A másodfokú eljárás költségeként felmerült, a Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00300939-00000017 számú pénzforgalmi számlájára a Fellebbező által befizetett 5 000 Ft, azaz ötezer forint másodfokú eljárási díjat a Fellebbező viseli.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság a rendelkezésére álló adatok alapján észlelte, hogy a Fellebbező a „Korlátlan TV és film adatopció” elnevezésű szolgáltatása, ennek keretében TV GO szolgáltatásra vonatkozó kereskedelmi gyakorlata során valószínűsíthetően eltér a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unió belüli nyilvános „mobilhírközlő” hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU Rendelet módosításáról szóló 2015/2120 EU Rendeletben (a továbbiakban: „EU Rendelet”) foglalt több, az elsőfokú határozatban és az alábbiakban jelen másodfokú határozatban részletezett, hálózatszemlegességre vonatkozó követelményektől.

Az elsőfokú hatóság az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: „Eht.”) 53. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján kérelemre vagy hivatalból hatósági ellenőrzés vagy hatósági eljárás keretében felügyeli az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabály érvényesülését, betartását, valamint az általános szerződési feltételekben foglaltak teljesítését.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú hatóság az Eht. 10. § (2) bekezdése, a 10. § (1) bekezdés 13. pontja, valamint az EU Rendelet 5. cikk (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján általános hatósági felügyeleti eljárást indított a Fellebbező TV GO szolgáltatása hálózatszemlegességre vonatkozó előírásoknak való megfelelése tárgyában.

Az elsőfokú hatóság a Fellebbezőt a 2016. augusztus 12. napján kelt, OH/21331-2/2016. számú végzésében (továbbiakban: „Végzés”) értesítette a fenti tárgyban indított általános hatósági felügyeleti eljárás hivatalból történő megindításáról. Az elsőfokú hatóság a Végzésben nyilatkozattételre hívta fel a Fellebbezőt a valószínűsített jogsértéssel kapcsolatban, továbbá kötelezte a tényállás felderítéséhez szükséges adatok szolgáltatására. A Fellebbező 2016. szeptember 29. napján kelt, az elsőfokú hatósághoz 2016. szeptember 30. napján érkezett, OH/21331-3/2016. számon iktatott levelében az adatszolgáltatási kötelezettségének eleget tett, valamint nyilatkozatot tett az elsőfokú hatóság által valószínűsített jogsértéssel kapcsolatban.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Fellebbező a MAGENTA1 kedvezménycsomagban elsődlegesként megjelölt mobil előfizetéshez igénybe vehető, „Korlátlan TV és Film” havidíjas opció keretében nyújtott, TV GO szolgáltatásra vonatkozó kereskedelmi gyakorlata során az EU Rendelet szerinti ésszerű forgalomszabályozási ok nélkül eltér az EU Rendelet 3. cikk (3) bekezdésében foglalt egyenlő és megkülönböztetés mentes bánásmód követelményétől.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú hatóság kötelezte a Fellebbezőt, hogy szüntesse meg az egyes internetes forgalmak közötti jogszerűtlen különbségtételt, és a jogsértés tekintetében készítsen intézkedési tervet a jogellenes magatartás mielőbbi megszüntetésére vonatkozóan. Az intézkedési tervnek tartalmaznia kell a konkrét szolgáltatói intézkedéseket és azok megvalósításának ütemezését, és azt az elsőfokú határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül nyújtsa be Hatóság részére.

A Fellebbező az elsőfokú határozat ellen – a törvényes határidőn belül – fellebbezést nyújtott be, az alábbi indokok alapján:

A Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú határozat jogsértő, melynek indokait részletesen kifejtette a fellebbezésben. A fellebbezésben előadott indokok az alábbi főbb pontokba foglalhatóak össze:

1. A Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú hatóság megsértette az Eht. 48. § (2) és 49. § (1) bekezdésében foglaltakat, és jogszerűtlenül járt el, amikor a hatósági ellenőrzés helyett általános hatósági felügyeleti eljárást folytatott le. A Fellebbező szerint nem ismert olyan piaci probléma, tartalomszolgáltatói megkeresés vagy előfizetői panasz, amely indokoltá tette volna az általános hatósági felügyeleti eljárás megindítását.
2. A Fellebbező szerint az elsőfokú hatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 50. § (1) és (6) bekezdését azáltal, hogy a tényállást nem megfelelően tárta fel. A Fellebbező álláspontja szerint az elsőfokú határozat 7. oldala harmadik bekezdésében foglaltak az elsőfokú hatóság téves ténybeli megállapításait tartalmazzák, és az elsőfokú határozat rendelkező részében megállapított jogsértést ezen az elsőfokú hatóság ezen téves következtetésekre alapozza. Az első megállapítás hibásan tartalmazza az elsőfokú hatóság által kifogásolt szolgáltatás nevét, hiszen a Fellebbező a „Korlátlan TV és Film” opció keretében (melynek része az HBO GO szolgáltatás is) kezeli eltérően a mozgóképes tartalmakat, nem pedig a TV GO szolgáltatás keretében. A Fellebbező érvelése alapján az elsőfokú hatóság indokolatlanul különbséget tesz a TV GO szolgáltatás, illetve a „Korlátlan TV és Film” opció részét képező HBO GO szolgáltatás között, amelynek elérése sem a „Korlátlan TV és Film” opcióban, sem pedig a Magenta1 kedvezménycsomagban nem generál díjköteles adatforgalmat. Fentiekre tekintettel nem valósul meg az elsőfokú határozatban szankcionált magatartás, hiszen a Fellebbező „Korlátlan TV és Film” kedvezménycsomagjában az azonos típusú tartalmak között nem csak a TV GO szolgáltatásban foglalt TV csatornákat, filmeket és sorozatokat lehet díjmentesen elérni, hanem az HBO GO szolgáltatásban foglalt azonos tartalmakat is. Erre tekintettel álláspontja szerint nem valósul meg a konkrét alkalmazások közötti különbségtétel, mivel az adatforgalmi kedvezmény nem csak a TV GO szolgáltatásra, hanem az HBO GO szolgáltatásra is vonatkozik.

A Fellebbező továbbá jelezte, hogy a „Korlátlan TV és Film” opció díja 9900 Ft, amely a MAGENTA1 kedvezménycsomagban részesülő ügyfelek esetében a kedvezménycsomag részét képezi, és ezen ügyfelek számára a 9900 Ft kedvezményként elszámolásra kerül.

3. A jogi értékelés és a bizonyítékok mérlegelése kapcsán a Fellebbező megjegyzi, hogy bár az interneten számos olyan tartalom érhető el, amely lehetővé teszi az online TV-, illetve filmnézést, azonban rendkívül kevés az olyan online film és TV nézési lehetőséget biztosító szolgáltatás, amely – szerzői jogi védelem szempontjából is – jogszerű szolgáltatás keretében működik. Ahhoz, hogy valamely szolgáltatás megjelenhessen a Fellebbező „Korlátlan TV és Film” ajánlatában, szerződést kell kötnie a Fellebbezővel és teljes mértékben legálisan kell működnie. A Fellebbező fellebbezésében kifejti, hogy álláspontja szerint az általános piaci gyakorlat az, hogy a szolgáltatók nem kívánják más szolgáltató kínálatában elérhetővé tenni a többlet értéket képviselő – ún. value added – szolgáltatásokat, kiemelve példaként más szolgáltatók hasonló típusú szolgáltatásait. A Fellebbező által előadott, részletesen kifejtett jogi és technikai okokra tekintettel nehéz megoldani az egyéb online TV szolgáltatások felvételét a „Korlátlan Tv és Film” ajánlatba, ugyanakkor a Fellebbező elmondása szerint ő maga soha nem zárkózott el más online film és TV szolgáltatások továbbításától, így akár az ajánlatba történő felvételtől.

A Fellebbező külön kiemeli, hogy technikai okokból nem tud valamely adatforgalmat díjmentesíteni, mivel a mozgóképeket magában foglaló, „zero ratelni”, azaz díjmentesíteni kívánt

tartalom nem különül el a szolgáltató egyéb adatforgalmától. Ez csak akkor oldható meg ha, a tartalomszolgáltató megállapodik a Fellebbezővel és megfelel azon technikai követelményeknek, amelyek lehetővé teszik a kívánt adatforgalom díjmentesítését.

E körben a Fellebbező felhívja a másodfokú hatóság figyelmét, hogy amennyiben szerződéskötés és szerzői jogi garanciák nélkül köteles lenne díjmentessé tenni olyan szolgáltatásokat, amelyek korlátlan TV- és filmnézési lehetőséget biztosítanak, az azt jelentené, hogy a Fellebbező köteles lenne akár a torrent forgalmat illetve az élő TV-adásokat nyújtó ún. kalóz TV adásokat is korlátozás nélkül elérhetővé tenni. A Fellebbező álláspontja szerint nem lehet szabályozói cél az, hogy ilyen tartalmak megkülönböztetés nélkül kerüljenek zero ratelésre, díjmentesítésre, vagyis a tartalmak e szempont szerinti megkülönböztetését maga a Hatóság is kívánatosnak tartaná.

4. A Fellebbező továbbá felhívta a másodfokú hatóság figyelmét az európai elektronikus hírközlési szabályozók testülete (a továbbiakban: **BEREC**) által 2016. augusztus 30. napján elfogadott iránymutatásának (a továbbiakban: **BEREC iránymutatás**) 42. pontjára, amely önmagában nem tilalmazza a nullás díjszabás (zero rated) alkalmazását. A Fellebbező álláspontja alapján a BEREC iránymutatás szerint nem ütközik egyértelműen az EU Rendeletbe, és nem korlátozza a végfelhasználók választási lehetőségét, ha az internetszolgáltató egy konkrét alkalmazást vagy szolgáltatást nyújt nullás díjszabással. A Fellebbező szerint a Hatóság feladata annak bizonyítása, hogy a kérdéses szolgáltatás alkalmas-e arra, hogy a végfelhasználók döntési szabadságát jelentősen csorbitsa, és az elsőfokú hatóság sem az elsőfokú eljárás során, sem pedig az azt lezáró határozatban nem valószínűsítette, hogy a vizsgált csomaggal kapcsolatosan teljesülne a kérdéses kritérium, különösen abban az esetben, ha a szolgáltató nemcsak saját szolgáltatáshoz való hozzáférést biztosítja. A Fellebbező álláspontja szerint tehát a fenti „Korlátlan Tv és Film” kedvezménycsomag semmilyen módon nem korlátozza a végfelhasználók jogait.
5. A Fellebbező megjegyzi, hogy a szolgáltatás ún. „specialised service”-nek minősülhet, amely indokolttá teheti az ilyen típusú szolgáltatásokkal kapcsolatban az általános hálózatsemlegességi szabályoktól való eltérést.

A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos az alábbiakra tekintettel:

1. A Fellebbezőnek a hatósági ellenőrzés az általános hatósági felügyeleti eljárást megelőzően történő megindításával kapcsolatos jogszabályi kötelezettségre, és ezzel összefüggésben az eljárás jogszerűtlen voltára vonatkozó érvelése nem megalapozott. Az Eht. nem teszi kötelezővé az általános hatósági felügyeleti eljárás indítását megelőzően hatósági ellenőrzés lefolytatását.

Az Eht. 53/A. § (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A Hatóság kérelemre vagy hivatalból - feladat- és hatáskörének keretében - jogosult hatósági ellenőrzés vagy hatósági eljárás keretében felügyelni az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabály érvényesülését, betartását, valamint az általános szerződési feltételekben foglalt teljesítését.”

Az Eht. 53/A. § (1) bekezdése továbbá rögzíti, hogy „az általános hatósági felügyeleti eljárást megelőzheti hatósági ellenőrzés.”

Tehát az Eht. idézett bekezdése alapján a Hatóság szabadon mérlegeli a rendelkezésére álló információk alapján azt, hogy egy adott probléma vizsgálatára hatósági ellenőrzést vagy – az ellenőrzés megindítását mellőzve - általános hatósági felügyeleti eljárást indít. Abban az esetben, ha a Hatóság a rendelkezésre álló adatok (pl. az Általános Szerződési Feltételek, a továbbiakban:

„Ászf”) vizsgálata alapján meg tudja állapítani, hogy a szolgáltató valamely gyakorlata vagy az előfizetői szerződés valamely rendelkezése valószínűsíthetően elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályt sért, abban az esetben nem is indokolt a hatósági felügyeleti ellenőrzési eljárás lefolytatása, hiszen a hatósági felügyeleti ellenőrzés lefolytatásának éppen az a célja, hogy a Hatóság ennek keretében felderítse, hogy indokolt-e a hatósági jogalkalmazói (hatósági felügyeleti) eljárás megindítása. Azon túl tehát, hogy a Hatóság szabadon mérlegelheti, hogy a hatósági felügyeleti eljárást megelőzze-e hatósági felügyeleti ellenőrzés, jelen ügyben az ellenőrzési eljárás lefolytatása eleve nem volt indokolt, mivel az elsőfokú hatóság által a rendelkezésre álló dokumentumok (így főként a Fellebbező Ászf-je) alapján külön hatósági felügyeleti ellenőrzés nélkül is megállapítható volt a hatósági felügyeleti eljárás megindításának indokoltsága.

A másodfokú hatóság továbbá megjegyzi, hogy a Fellebbező által hivatkozott, az Eht. 48.§ (2) bekezdése és 49.§ (1) bekezdése nem a hatósági által lefolytatott vizsgálat eljárási formájára nézve tartalmaznak rendelkezéseket, hanem – jogsértés megállapítása esetén – a jogsértővel szemben alkalmazható jogkövetkezmények, illetve azok mértékének megállapítására vonatkozó alapvető szabályokat (így különösen az arányosság és a fokozatosság elvét, valamint a mérlegelési szempontokat) tartalmazzák.

2. A Fellebbezőnek a fellebbezésben kifejtett azon álláspontja, hogy - az általa előadott érvekre tekintettel - az elsőfokú hatóság nem megfelelően tárta fel a tényállást, és ezzel a megsértette a Ket. 50.§ (1) és (6) bekezdését, nem megalapozott.

Az elsőfokú határozat rendelkező részében – a Fellebbező állításával szemben - egyértelműen szerepel a „Korlátlan TV és Film” havidíjas opció keretében nyújtott kifejezés, amely meghatározza azt a keretet, szerződéses konstrukciót, illetve adatforgalmi kedvezményrendszert, amelyben a kifogásolt konkrét tartalomszolgáltatásra vonatkozó megállapítások szerepelnek. Tehát az elsőfokú határozat nem tartalmazza hibásan a határozatban megállapított jogsértéssel érintett szolgáltatás nevét, továbbá a másodfokú hatóság leszögezi, hogy a Fellebbező által megjelölt 7. oldal harmadik bekezdésnek első albekezdése nem is tartalmaz olyan mondatot, hogy „a TV GO szolgáltatás keretében”, hanem a „TV GO szolgáltatásra vonatkozó kereskedelmi gyakorlata” kifejezést használja.

A Fellebbező tévesen értelmezi az elsőfokú határozat indokolásában, a határozat 7. oldalán található azon szövegrészt, amelyben az elsőfokú hatóság részletesen leírja, hogy a Fellebbezőnek a vizsgált TV GO szolgáltatással kapcsolatos kereskedelmi gyakorlata az EU Rendelettel milyen tekintetben tér el.

Az elsőfokú határozatban foglaltak szerint az EU Rendelettel való eltérést valósítja meg a kereskedelmi gyakorlat egyebek mellett azzal, hogy azonos típusú tartalmak között különbséget tesz, mivel ebben az esetben csak a TV GO szolgáltatásban foglalt TV csatornákat, filmeket, és sorozatokat lehet adatforgalmi szempontból díjmentesen nézni, a TV GO szolgáltatásba nem tartozó azonos tartalmakkal szemben. Azaz az elsőfokú hatóság a határozatában csupán azt a Fellebbező által sem vitatott tényt rögzítette, hogy a TV GO szolgáltatáson, mint tartalomszolgáltatáson belüli TV csatornák, filmek és sorozatok adatforgalmi szempontból díjmentesen megtekinthetők, szemben más hasonló online TV, film, vagy sorozat „streaming” tartalomszolgáltatásokon belüli tartalmakkal (Amennyiben például egy, a Fellebbezőnél mobil előfizetéssel rendelkező előfizető az M1 csatornát kívánja nézni az Antenna Hungária Zrt. által kínált Mindig Tv applikáció segítségével, úgy az fogyasztja mobil-adatforgalmi keretét, ugyanakkor ha ezt a TV GO szolgáltatáson keresztül teszi meg, akkor nem).

A Fellebbező előadta, hogy a „Korlátlan TV és Film” opció elnevezésű kedvezményrendszer a MAGENTA1 kedvezménycsomagtól függetlenül is elérhető az előfizetők számára, és az opció tartalmazza a HBO GO szolgáltatást is, amelynek adatforgalmi szempontú kezelése azonos a TV GO szolgáltatásával, tehát az HBO GO szolgáltatás sem generál díjköteles adatforgalmat. A másodfokú hatóság felhívja a figyelmet arra, hogy a Végzés alapján az eljárás tárgyát kizárólag a TV GO szolgáltatás hálózatsemlegességre vonatkozó előírásoknak való megfelelésének vizsgálata képezte. Az elsőfokú eljárásnak az Eht. 29.§ (2) bekezdése szerinti, hivatalból történő kiterjesztése hiányában az elsőfokú hatóság nem vizsgálta, nem is vizsgálhatta az HBO GO szolgáltatás hálózatsemlegességre vonatkozó előírásoknak való megfelelését, és azzal kapcsolatban az elsőfokú határozat rendelkező része megállapításokat nem tehetett. A Fellebbező által előadott érvelés, miszerint a TV GO szolgáltatás és az HBO GO szolgáltatás között az elsőfokú hatóság indokolatlanul különbséget tesz, az elsőfokú határozat ezen megállapítása tekintetében tehát nem releváns, és a vitatott megállapítással szemben a Fellebbező további indokot nem hozott fel.

Az elsőfokú határozat megállapította továbbá, hogy az egyes konkrét alkalmazások közötti különbségtétel megvalósult a Fellebbezőnek a vizsgált kereskedelmi gyakorlatában, figyelembe véve, hogy az adatforgalmi kedvezmény csak egy bizonyos online TV alkalmazásra, azaz csak a TV GO alkalmazásra vonatkozik. A Fellebbező ezen határozatbeli megállapítással szemben is azt hozza fel kifogásként, hogy az elsőfokú hatóság úgy jutott e következtetésre, hogy indokolatlanul különbséget tett TV GO szolgáltatás és az HBO GO szolgáltatás között. Önmagában az a Fellebbező által hivatkozott tény, hogy az adatforgalmi kedvezményrendszer az HBO GO szolgáltatásra is vonatkozik, nem cáfolja az elsőfokú határozatnak a hivatkozott megállapítását, hiszen ezen alkalmazásokon kívül számos egyéb alkalmazás áll a végfelhasználók rendelkezésére, amelyet használhatnának online TV, film és sorozatnézésre. Az alkalmazások közötti különbségtétel megvalósulását az az adatforgalmi kedvezményrendszer jelenti, amelyet a Fellebbező magatartása eredményez, és amely arra ösztönzi a végfelhasználókat, hogy a kedvezményben részesülő alkalmazásokat használják és ne az egyéb alkalmazásokat.

A jogsértés megvalósulása szempontjából tehát nem releváns, hogy csak az egyik, a jelen eljárás tárgyát képező szolgáltatás (TV GO) vagy mindkét szolgáltatás (TV GO és HBO GO) részesül ilyen típusú kedvezményben, mert a hálózatsemlegességi szabályok szerint nem lehet ilyen különbséget tenni az egyes szolgáltatások között.

A fentiekre tekintettel tehát megalapozatlan Fellebbező azon indoka állítása, miszerint az elsőfokú hatóság ne tártá volna fel teljesen a tényállást. Az elsőfokú hatóság által tett megállapításokat a Fellebbező tényyszerűen cáfolni nem tudta, annak megkérdőjelezése alátámasztásaként kizárólag azt az érvet hozta fel, hogy van egy másik olyan szolgáltatás is (HBO GO), amelyre még vonatkozik az adatforgalmi kedvezményrendszere. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú hatóság eljárásának tárgyát kizárólag a TV GO szolgáltatás vizsgálata képezte, sem az elsőfokú hatóság az elsőfokú eljárás során, sem a másodfokú hatóság a jelen másodfokú eljárás során nem vizsgálhatta az HBO GO szolgáltatás hálózatsemlegességre vonatkozó előírásoknak való megfelelését, így arra nézve a rendelkező részben megállapítást sem tehetett és nem is tett.

A másodfokú hatóság hangsúlyozza, hogy önmagában az, hogy egy meghatározott tartalom vagy a szolgáltatás csomagban foglalt meghatározott tartalmak adatforgalmi szempontból korlátlan elérését a Fellebbező külön meghatározott díjjal biztosítja, nem tekinthető megengedhető gyakorlatnak és nem biztosít kimentési okot a hálózatsemlegességi szabályozás alól, mert az internetes forgalmak kezelésének szempontjából ez a gyakorlat ugyanúgy megkülönböztetést eredményez az egyes tartalmak vonatkozásában. Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóságok megengednék az ilyen – külön díj ellenében történő meghatározott tartalmakra vonatkozó megkülönböztetés lehetőségét – gyakorlatok alkalmazását, lehetőség lenne a szabályok megkerülésére például akként, hogy 1 Ft ellenében biztosítaná valamely szolgáltató meghatározott tartalmak elérését, és így előnyt biztosíthatna az általa preferált szolgáltatások

számára. Továbbá az ilyen gyakorlat az internetes tartalmak közötti verseny torzulását is eredményezné, mert ebben az esetben az internet-hozzáférés szolgáltatást biztosító szolgáltatónak lehetősége lenne a saját kereskedelmi gyakorlatának indokai alapján kívülről beavatkozni a tartalomszolgáltatók közötti versenybe, amelyek nem egyeztetettek össze a jelenleg hatályos szabályozás célkitűzéseivel.

3. A másodfokú hatóság álláspontja szerint a jogsértés szempontjából nem relevánsak azok az online mozgóképes tartalmakra vonatkozó, szerzői jogi érveket taglaló indokok, amelyeket a Fellebbező a fellebbezésében előad, figyelembe véve, hogy a szolgáltatóknak nincs jogszabályi kötelezettsége tekintetben, hogy nullás díjszabás alá vonják a tartalmakat. Ez a Fellebbező saját üzleti döntése, amelynek azonban meg kell felelnie az EU Rendeletben foglalt, az elsőfokú határozatban is részletezett hálózatsemlegességi szabályoknak. Továbbá nincs összefüggés a kalóz TV-k és torrent forgalmak elérhetősége és az adatforgalmi díjmentessége között, e szolgáltatások elérhetősége független attól a ténytől, hogy adatforgalmi szempontból generálnak-e díjköteles adatforgalmat vagy sem.
4. Az elsőfokú hatóság a határozatában megállapította, hogy a Fellebbező tárgyban adatforgalmi kedvezményrendszere olyan konkrét forgalomszabályozási intézkedésnek minősül, amely különbséget tesz az egyes tartalmak között, és ennek hatására sérül az internetes forgalomra vonatkozó megkülönböztetésmentesség és egyenlő bánásmód követelménye. A megkülönböztetést megvalósító forgalomszabályozási intézkedésekkel szembeni, a szabályozó hatóságok felügyeleti és fellépési lehetőségére vonatkozóan az EU Rendelet 5. cikkének (1) bekezdése ad felhatalmazást és delegál hatáskört. A Fellebbező által alkalmazott kedvezményrendszer pedig olyan kereskedelmi gyakorlatnak minősül, amellyel a Fellebbező beavatkozik az internetes forgalomba, ezért ezen kereskedelmi gyakorlatot egyben forgalomszabályozási intézkedésnek kell tekinteni.

Az EU Rendelet a forgalomszabályozási intézkedések értékelésére vonatkozóan nem határoz meg szubjektív szempontokat (hatásvizsgálat, piaci részesedés stb.), hanem egyértelműen kimondja, hogy objektív alapokon tiltott minden olyan forgalomszabályozási intézkedés, amely különbséget tesz az egyes internetes tartalmak között. Ezenkívül az elsőfokú hatóság a határozatban nem a nullás díjszabás (zero rating) tényét jelölte meg a jogsértés alapjaként, hanem az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód követelményétől való ésszerű forgalomszabályozási ok nélkül történő eltérést.

A fenti érvelés kapcsán megjegyzi a másodfokú hatóság, hogy a Fellebbező által hivatkozott BEREK iránymutatás valóban nem tiltja a nullás díjszabás alkalmazását, azonban meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek a nullás díjszabás kapcsán teljesülnie kell. Ezen feltételek között is szerepel az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód követelménye, továbbá, hogy a nullás díjszabás alkalmazás ne befolyásolja a végfelhasználók választási lehetőségét.

A Fellebbező hivatkozott a BEREK iránymutatás 42. pontjában foglaltakra azon állítása alátámasztásaként, hogy önmagában nem tilos az EU Rendelet alapján a nullás díjszabás alkalmazása.

A Fellebbező által hivatkozott ezen **BEREC iránymutatás** ezt megelőző, **41. pontja** azonban éppen azt mondja ki, hogy olyan nullás díjszabású ajánlat, amely keretében az adatkorlát elérésekor a nullás díjszabású alkalmazás(ok)at kivéve valamennyi alkalmazást letiltják vagy lelassítják, a 3. cikk (3) bekezdésének első (és harmadik) albekezdésébe ütközik („A zero-rating offer where all applications are blocked (or slowed down) once the data cap is reached except for the zero-rated application(s) would infringe Article 3(3) first (and third) subparagraph [see paragraph 55].”)

A másodfokú hatóságnak az elsőfokú hatósággal is egyező, és a BEREC irányelv idézett 41. pontjában írtakkal is alátámasztott álláspontja, hogy a Szolgáltató vizsgált kereskedelmi gyakorlata az EU Rendeletben megfogalmazott egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód követelményének nem felel meg, mivel a vizsgált kereskedelmi gyakorlat lényege éppen az, hogy legalább egy szolgáltatást akkor sem lassít le vagy tilt le a Szolgáltató, ha az előfizető az adatkorlátot elérte (ez a TV GO szolgáltatás, illetve Fellebbezőnek a fellebbezésben foglalt állítása szerint ilyen az HBO GO szolgáltatás), azonban minden olyan más szolgáltatás, illetve alkalmazás (tartalom) tekintetében, amely ezen szolgáltatás(ok) körébe nem tartozik bele, a Szolgáltató az adatkorlát elérésével kezdődően a szolgáltatás vagy tartalom elérését letiltja vagy lelassítja.

Az elsőfokú határozat rendelkező részében megállapított – és a BEREC iránymutatás által is egyértelműen az EU rendelet 3. cikk (3) bekezdésének első (és harmadik) albekezdésébe ütköző – jogsértés lényege tehát éppen abban áll, hogy a Fellebbező a saját maga által nyújtott TV GO szolgáltatást (illetve Fellebbezőnek a fellebbezésben foglalt állítása szerint ilyen az HBO GO szolgáltatás is) akként részesít előnyben, hogy annak garantált elérését az általa megszabott adatforgalmi korlátot meghaladó előfizetői használat esetén akkor is lehetővé teszi, ha egyébként az összes többi szolgáltatás vagy tartalom elérését ilyen használat esetén már lassítja vagy tiltja. Az EU rendelet 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdése kifejezetten tiltja azokat a forgalomszabályozási intézkedéseket amelyek többek között nem megkülönböztetésmentesek és kereskedelmi megfontolásokon alapulnak. Fellebbező sem az elsőfokú hatósági eljárásban, sem a fellebbezésében nem tudta bizonyítani, hogy az általa folytatott azon gyakorlat, hogy a saját TV GO szolgáltatása az adatforgalmi korlát elérése esetén is garantáltan elérhető, míg az összes többi szolgáltatás vagy tartalom lassítva vagy tiltva van, a TV GO szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken, és nem a saját kereskedelmi megfontolásán alapulna.

A másodfokú hatóság felhívja a Fellebbező figyelmét arra a tényre, hogy a hálózatsemlegességgel kapcsolatos jelenlegi jogi szabályozást lefektető EU Rendelet az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsának közös jogi aktusa, amelynek elfogadását széleskörű egyeztetés előzte meg, továbbá arra, hogy **az EU Rendelet minden tagállamra nézve egy teljes egészében kötelező és ott közvetlenül (átültetés nélkül) alkalmazandó uniós aktus.** Az EU Rendeletben foglalt rendelkezések megalapozottsága ezért egy nemzeti jogalkalmazási eljárás során nem képezheti vita tárgyát. Az objektív jogsértésként definiált gyakorlatok, és a végfelhasználók jogaira és a piacra gyakorolt negatív hatások védelmét szolgáló rendelkezések tehát egy kidolgozott, hatásaiban felmért elmélet mentén születtek (melyek az EU Rendelet preambulumban rögzítésre kerültek), azok fennállását a jogalkalmazás során bizonyítani, alátámasztani nem kell, és a rendelkezések megsértése önmagában, objektíven megalapozza a jogsértést. A nemzeti szabályozó hatóságoknak az EU Rendelet végrehajtása (betartatása) során tehát már nem kell bizonyítaniuk az ilyen objektíven jogsértő gyakorlatok negatív hatásait.

A Fellebbező nem nyilatkozott a kereskedelmi gyakorlat formájában megvalósuló forgalomszabályozási intézkedéssel kapcsolatban sem, nem tagadta annak létezését, nem vonta kétségbe annak fennállását és nem terjesztett elő semmilyen ésszerű indokot, amely az EU Rendeletben foglaltak szerint esetlegesen mentesülést biztosítana a számára az objektív jogsértés alól. Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság megállapítja, hogy az elsőfokú hatóság megállapítása a jogsértés fennállása tekintetében megalapozott.

5. A Fellebbező semmilyen indokot nem terjesztett elő sem az elsőfokú, sem pedig a másodfokú eljárásban, hogy miért kellene a vizsgált TV GO szolgáltatást „specialised service”-nek minősíteni és mi indokolná ezzel összefüggésben az általános hálózatsemlegességi szabályoktól eltérő elbírálást.

E szolgáltatásokról az EU Rendelet 3. cikkének (5) bekezdése rendelkezik az alábbiak szerint:

„A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók – ideértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat, valamint a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások nyújtóit is – szabadon kínálhatnak az internet-hozzáférési szolgáltatásoktól eltérő, bizonyos tartalomra, alkalmazásokra vagy szolgáltatásokra vagy ezek kombinációjára optimalizált szolgáltatásokat, amelyek esetében az optimalizáció szükséges ahhoz, hogy teljesüljenek a meghatározott minőségi szintet igénylő tartalomra, alkalmazásokra vagy szolgáltatásokra vonatkozó követelmények.

A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók, ideértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat is, csak akkor kínálhatnak ilyen szolgáltatásokat vagy segíthetik elő ilyen szolgáltatások nyújtását, ha a hálózati kapacitás megfelelő e szolgáltatások internet-hozzáférési szolgáltatások mellett történő nyújtására. Az említett szolgáltatások nem vehetők igénybe vagy kínálhatók internet-hozzáférési szolgáltatások helyettesítésére, és nem befolyásolhatják hátrányosan a végfelhasználó rendelkezésére álló internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségét vagy általános minőségét.”

A BEREC iránymutatás 99-127. pontjai részletesen elemzik e szolgáltatások jellemzőit. E pontok az EU Rendeletet értelmezve leszögezik, hogy e szolgáltatások nem befolyásolhatják hátrányosan az internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségét vagy általános minőségét, nem vehetők igénybe vagy kínálhatók internet-hozzáférési szolgáltatások helyettesítésére és ezáltal valamely szolgáltatás ilyenként minősítése nem szolgálhat az EU rendelet megkerülésére. A BEREC iránymutatás 113. pontja e szolgáltatásokra példákat hozva kimondja:

„A végfelhasználóknak nyújtott speciális szolgáltatások jellemző példái az adott szolgáltatásminőségi követelményekkel rendelkező VoLTE és lineáris műsorszolgáltató IPTV szolgáltatások, amennyiben megfelelnek a rendelet, és azon belül is a 3. cikk (5) bekezdés első albekezdése követelményeinek. Ugyanezen feltételekkel idetartozhatnak például valós időben folyó egészségügyi szolgáltatások (pl. távolról végzett műtét) vagy „bizonyos, valamely közérdeket kielégítő szolgáltatások vagy egyes új, gépek közötti adatáramlási szolgáltatás” ((16) preambulumbekkezdés).”

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Fellebbező tárgybani szolgáltatása nem minősül ilyen szolgáltatásnak, így az az általános hálózatsemlegességi szabályoknak kell megfeleljen.

Amennyiben a Fellebbező álláspontja szerint a jelen eljárásban vizsgált szolgáltatása speciális szolgáltatásnak minősül, és így a hálózatsemlegességre vonatkozó általános szabályokhoz képest eltérő elbírálás alá esik, akkor ezt a Fellebbezőnek kellett volna az általános hatósági felügyeleti eljárás során bizonyítania. A Fellebbezőnek az Ászf.-je nem tartalmaz a vizsgált szolgáltatásra vonatkozóan semmilyen olyan rendelkezést, ami arra utalna, hogy a Fellebbező azt speciális szolgáltatásnak tekintette volna, a Fellebbező erre a tényre az elsőfokú eljárás során nem is hivatkozott, a fellebbezésében pedig nem terjesztett elő a fenti állítását alátámasztó bizonyítékot. Amennyiben a Fellebbező a vizsgált szolgáltatást a fentiek szerinti speciális - és így a hálózatsemlegességre vonatkozó általános szabályokhoz képest eltérő elbírálás alá eső - szolgáltatásnak is tekinti, ha a szolgáltatását eleve „specialised service-nek” minősítette, akkor ezen álláspontjáról nyilvánvalóan már az az elsőfokú eljárás során tudomása kellett legyen. A másodfokú hatóság megállapítja ezzel összefüggésben, hogy a Fellebbező az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatában nem utalt e körülményre, a Fellebbező az eljárás során a vizsgált szolgáltatás speciális szolgáltatás voltára vonatkozó – ugyanakkor bizonyítékokkal alá nem támasztott - tényállítását első ízben a fellebbezésben hozta fel. A Ket. 98. § (1a) bekezdése alapján ugyanakkor „a fellebbezésben nem lehet olyan új tényre hivatkozni, amelyről az ügyfélnek

a döntés meghozatala előtt tudomása volt." A Fellebbező azonban ezen tényre nézve nyilatkozatot nem tett az elsőfokú döntés meghozatala előtt, azt csak a fellebbezésében hozta fel annak alátámasztásaként, hogy a vizsgált szolgáltatás miért nem ütközik véleménye szerint a hálózatsemlegességre vonatkozó szabályokba. A Ket. idézett rendelkezése viszont kizárja, hogy a fellebbezésben a Fellebbező olyan tényre hivatkozzon, amelyről tudomása volt az elsőfokú határozat meghozatala előtt. Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság a Fellebbező azon tényállításának megalapozottságát, hogy az eljárásban vizsgált szolgáltatása speciális szolgáltatásnak minősül, tovább nem vizsgálta.

A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésekben foglaltakat megvizsgálva, a rendelkezésére álló adatok alapján megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eleget tett a Ket. 2. § (3) bekezdésében, a 3. § (2) bekezdés b) pontjában, továbbá az 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének és helytállóan megállapított tényállás alapján megalapozott döntést hozott, továbbá a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja szerinti indokolási kötelezettségének is eleget tett a lentebb ismertetett kivétellel.

Az elsőfokú hatóság megalapozottan állapította meg, hogy a Fellebbező a MAGENTA1 kedvezménycsomagban elsődlegesként megjelölt mobil előfizetéshez igénybe vehető, „Korlátlan TV és Film” havidíjas opció keretében nyújtott, TV GO szolgáltatásra vonatkozó kereskedelmi gyakorlata során az EU Rendelet szerinti ésszerű forgalomszabályozási ok nélkül eltér az EU Rendelet 3. cikk (3) bekezdésében foglalt egyenlő és megkülönböztetés mentes bánásmód követelményétől, és erre tekintettel megalapozottan kötelezte az elsőfokú hatóság kötelezte a Fellebbezőt, hogy szüntesse meg az egyes internetes forgalmak közötti jogszerűtlen különbségtételt, valamint nyújtson be intézkedési tervet.

A másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság ugyanakkor a jogkövetkezmény alkalmazásakor az elsőfokú határozatban nem rendelkezett kifejezetten a jogsértő magatartástól való eltiltásról, a kötelezettség kiszabása során pedig a kötelezettség tekintetében nem állapított meg teljesítési határidőt, a teljesítési határidőt kizárólag az intézkedési tervre határozta meg az elsőfokú határozat rendelkező részében, továbbá az elsőfokú határozat indoklása nem tartalmazza a kötelezés, illetve a megállapított teljesítési határidő indokait, így csak részben tett eleget indokolási kötelezettségének.

A másodfokú hatóság az elsőfokú határozat hiányosságait reformatórius jogkörében orvosolta, az elsőfokú határozatot a jelen másodfokú határozat rendelkező részében foglaltaknak megfelelően megváltoztatta. E körben a másodfokú hatóság az elsőfokú határozat rendelkező részét akként pontosította, hogy egyértelműen megjelölte, hogy a Fellebbezővel szemben a megállapított jogsértés miatt alkalmazott jogkövetkezmény – a jogsértő állapot megszüntetésére való kötelezés mellett - a jogsértő magatartás tanúsításának megtiltása is. A jogsértő magatartás tanúsításának megtiltása a jogsértés jellegéből következően a Fellebbező arra való kötelezését is eredményezi, hogy szüntesse meg a jogsértő állapotot, azaz jelen esetben az egyes internetes tartalmak közötti jogszerűtlen különbségtételt, amelyet egyebekben az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozat rendelkező részében a Fellebbezővel szemben meg is állapított. A másodfokú hatóság mindezekre tekintettel pontosította az elsőfokú határozat rendelkező részét a jelen határozat rendelkező része 1. pontjában foglaltak szerint, továbbá egyidejűleg meghatározta a Fellebbezővel szemben kiszabott kötelezettség teljesítési határidejét. A másodfokú hatóság a jelen határozat rendelkező részének 8. pontjában részletesen kifejtette az elsőfokú határozat rendelkező részében meghatározott, a jelen határozattal módosított, a Fellebbezővel szemben kiszabott kötelezettség alkalmazásának és teljesítési határideje megállapításának indokait. A másodfokú hatóság az elsőfokú határozat rendelkező részében foglalt

jogkövetkezmény alkalmazásának indokolása körében az Eht. 43.§ (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem tért ki a felhívás mellőzésére vonatkozó indokokra.

A másodfokú hatóság továbbá észlelte, hogy bár az elsőfokú eljárásnak nem volt tárgya az HBO GO szolgáltatás vizsgálata, azonban az elsőfokú határozat indokolása több helyen ezen szolgáltatást értékelő megállapítást tartalmazott. A másodfokú hatóság ezen okból törölte a jelen határozat rendelkező részének 6. és 7. pontjában írtak szerint az elsőfokú határozat indokolási részéből az HBO GO szolgáltatásra vonatkozó egyes megállapításokat.

A másodfokú hatóság az elsőfokú határozat szövegének egyértelműsége érdekében szükségesnek tartotta, hogy egyes helyeken a jogszabályi hivatkozásokat pontosítsa, így a szakasz számának megjelölésén túl a hivatkozott bekezdés sorszámát is megjelölje. A másodfokú hatóság ezért a rendelkező rész 2-5. pontjaiban foglaltak szerint kiegészítette az elsőfokú határozatot a hivatkozott jogszabályi rendelkezések pontos megjelölésével.

Az elsőfokú határozat a másodfokú hatóság által eszközölt módosításokkal jogszerű és megalapozott. A másodfokú hatóság által eszközölt módosítások az ügy érdemét, illetőleg a döntés megalapozottságát nem érintették.

A másodfokú hatóság az Eht. 44. § (1) bekezdésében, valamint a Ket. 105. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján, a fent kifejtettekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, azaz az elsőfokú határozatot megváltoztatta.

A másodfokú hatóság hatáskörét és illetékességét az Eht. 10. § (2) bekezdés szerinti 10. § (1) bekezdés 13. pontja, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 111. § (2) bekezdés *n*) pontja alapozza meg.

A határozat meghozatalánál a bírósági felülvizsgálat lehetőségéről szóló tájékoztatás az Eht. 44. § (3)-(5) bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (1)-(2) bekezdésein alapul. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatának illetéke tekintetében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h*) pontja az irányadó.

Az elsőfokú eljárás költségeként felmerült fellebbezési eljárási díj viseléséről a másodfokú hatóság a Ket. 72. § (1) bekezdés *dd*)-*de*) pontjának, 153. § 2. pontjának, 158. § (1) bekezdésének, valamint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság egyes eljárásainak igazgatási szolgáltatási díjairól és a díjfizetés módjáról szóló 5/2011. (X. 6.) NMHH rendelet 1. §-ának és 16. § (1) bekezdésének megfelelően döntött.

Budapest, 2017. január „30”

dr. Karas Monika
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke
névén és megbízásából:

dr. Beke Nándor
szabályozási igazgató

A határozatot kapiák:

1. NMHH Hivatala Hatósági Osztály (1015 Budapest, Ostrom utca 23-25.)
2. Magyar Telekom Nyrt. (1013 Budapest, Krisztina krt. 55.)
3. Irattár